

FOTOGRAFIE: ANDRÉ RIEU PRODUCTIONS

‘Alles komt goed. Altijd’

André Rieu (71) is een van de succesvolste Nederlandse artiesten aller tijden. Wereldwijd verkocht hij tientallen miljoenen platen en dvd's. Dat succes kwam niet vanzelf, hij moest zich ervoor los worstelen uit zijn milieu.

TEKST: BRAM DE GRAAF

‘Live your dream, don't dream your life’ luidt het levensmotto van André Rieu, aldus zijn website. Als ik op een mooie herfstdag aanbel bij zijn kasteeltje in Maastricht moet ik aan die woorden denken. Een assistent doet open en even later sta ik oog in oog met de wereldberoemde violist en orkestleider, die hier zijn droom leeft. “Ik wilde altijd al op een kasteel wonen”, zegt hij als we in de vergaderzaal hebben plaatsgenomen. “Ik kreeg hier als kind pianoles, het was er toen nog donker en vochtig. Toen ik jaren later met mijn vrouw Marjorie er langs wandelde zei ik tegen haar: ‘Zo’n kasteel zou leuk zijn.’ Ze zei: ‘Ga jij eerst maar een paar plaatjes verkopen.’ Dat hebben we toen gedaan.”

Wat heet! Wereldwijd gingen er van hem 42 miljoen albums over de toonbank. En dat terwijl zijn ouders altijd tegen hem hadden gezegd: ‘Van jou komt niets terecht.’”

Loskomen van het ouderlijk gezag, loskomen van welk gezag dan ook; het vormde de eerste levensles van André. Om gelukkig te zijn en tot bloei te komen moest hij vrij zijn. Zijn eigen ding kunnen doen. Dat vergde een lange adem, leerde

hij ook. Maar uiteindelijk zou het goed komen, zoals dat met alles gaat. Ook dat leerde hij. André groeide op met een liefdeloze moeder en dictatoriale vader, zoals hij het zelf omschrijft, en kreeg een elitaire opvoeding. André Rieu senior was een beroemd dirigent in Maastricht en alles draaide thuis om muziek. “Een ander leven kende ik niet”, zegt André junior. “Op de kleuterschool vroeg ik aan klasgenootjes: ‘Wat voor viool heb jij?’ We woonden in een oud statig huis in de binnenstad. Eromheen lag een slotgracht en de ophaalbrug ging, bij wijze van spreken, alleen omlaag als mijn ouders dat wilden. Mijn vader bepaalde alles. Als hij weer eens een monoloog hield, dwaalden mijn ogen vaak af naar buiten. Ik wist toen al: ik ga het later anders doen.” ▶

‘Als kind wist ik al: ik ga het later anders doen’

‘Voor dit beroep moet je stalen zenuwen hebben en die heb ik niet’

U groeide op in de roerige jaren zestig, de tijd van de hippies, The Beatles en The Rolling Stones. Kreeg u daar iets van mee?

“Nauwelijks. Na de introductie van de minirok, sprak mijn moeder over ‘een verderfelijke wereld’. Terwijl ik dat chic vond. Achteraf was het enorm beklemmend, maar toen wist ik niet beter. Gelukkig was ik de derde van zes kinderen. De oudste twee vingen alles op, ik kon mezelf een zekere vrijheid toe-eigenen. Ik was een romanticus. Stiekem luisterde ik tijdens mijn huiswerk Grieks naar Bob Dylan. Op de middelbare school droeg ik strakke witte broeken, hoge laarzen, een roodfluwelen jasje met gouden knopen en een gobelin vest. Thuis kreeg ik commentaar, maar buitenshuis accepteerde iedereen me.”

Alles veranderde toen André zijn vrouw Marjorie leerde kennen. Zijn ouders keurden hun huwelijk

af omdat ze niet ‘van stand’ was. “Ik dacht: nu is het afgelopen, ik ga mijn eigen weg”, zegt hij. “Ik koos voor haar. Daardoor ontplofte de boel thuis.”

Heeft u daar last van gehad?

“Zeker. Ook Marjorie was streng opgevoed en daarom zijn we in therapie gegaan. Een rottijsd, maar ik kan het iedereen aanbevelen. Ik leerde daar respect te hebben voor andere mensen en meningen. We hadden een intakegesprek en ik antwoordde, waarschijnlijk omdat mijn vader dat altijd voor mijn moeder deed, voor Marjorie. Die vrouw zei: ‘Ik vroeg het aan haar.’ Dat kwam enorm bij me binnen.”

Jullie kregen twee zoons. Wat heeft u geleerd over opvoeding?

“Een tante van me zei ooit: ‘Vanaf het moment dat je een kind hebt, groeit het van je af. Wees blij dat je er twintig jaar voor mag zorgen.’ Dat vond ik mooi, want zo is het. Continu denk ik bij mijn zoons: daar gaat hij. Als ik dat maar in de gaten houd en hem een beetje mag sturen, is het goed.”

Ze kregen als vijfjarigen geen viool in hun handen gedrukt zoals u?

“Nee, ze waren drie, haha. De jongste sloeg die van hem kapot op het hoofd van de oudste en toen was het afgelopen. Ik vond het leuk om ze ermee bezig te zien en heb er veel tijd en geduld ingestoken, maar op een moment kwam het succes en was ik vaak weg. Ik kon ze niet meer begeleiden.”

Want ook in de muziek koos André zijn eigen weg. Hij ontwikkelde een voorliefde voor de door zijn vader verfoeide salonmuziek en begon een eigen salonorkest. In 1994 kwam de doorbraak, de rest is geschiedenis. Sindsdien reist hij met zijn orkest van zestig man plus een crew van

Levensloop André Rieu

- 1949** geboren in Maastricht
- 1954** begint met viool spelen
- 1968 - 1977** studeert aan verschillende conservatoria
- 1975** trouwt met zijn jeugdliefde Marjorie. Ze krijgen twee zoons: Pierre en Marc
- 1978** richt het Maastrichts Salonorkest op
- 1987** stelt het Johann Strauss Orkest samen
- 1994** het album *Strauss en Co* met daarop *Second Waltz* verschijnt en staat een jaar in de Top 10
- 1995** breekt internationaal door
- 1996** ontvangt zijn eerste World Music Award in Monte Carlo naast o.a. Michael Jackson
- 2005** eerste Vrijthof-concert
- 2018** meest succesvolle jaar met 93 concerten in 21 landen op vijf continenten voor 700.000 mensen

1960 – Op elfjarige leeftijd met een geredde duif

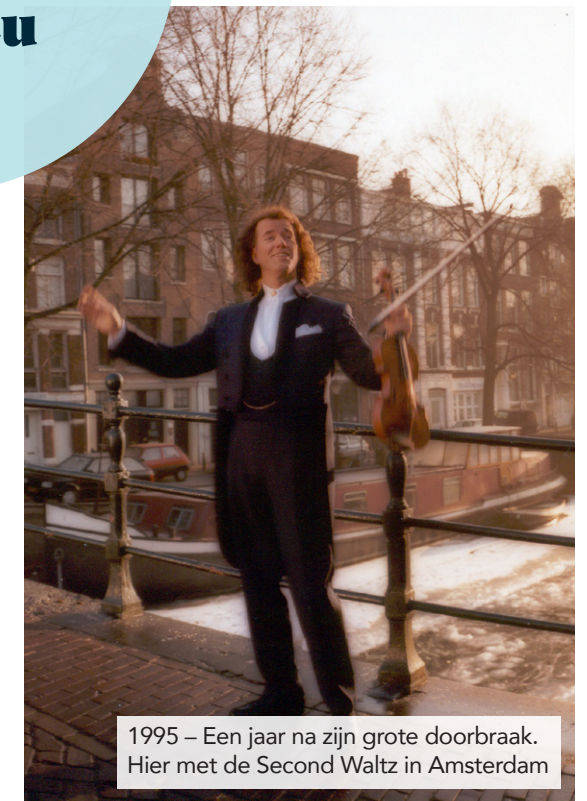

1962 – Het jaar waarin hij Marjorie ontmoette

Uit het leven van André Rieu

1967 – Op weg naar het conservatorium

1995 – Een jaar na zijn grote doorbraak. Hier met de Second Waltz in Amsterdam

nog eens evenveel mensen de wereld over. Elke avond op de Bühne geeft hij alles. "En elke keer vind ik het weer doodeng om op te gaan. Als ik me niet volledig geef, voelen mensen dat. Voor dit beroep moet je stalen zenuwen hebben en die heb ik niet. Ik ben een enorme perfectionist, alles moet kloppen. Iedere hartchirurg raadt het af zo te zijn, maar ik heb die spanning nodig om te presteren. Ik heb ermee leren omgaan."

Welke levenslessen heeft u getrokken uit dat enorme succes?

"Het belangrijkste is, en dat kan ik goed: relativeren. Succes betekent helemaal niets, het belangrijkste zijn gezondheid en een liefdevolle omgeving. Rijkdom evenmin; dat is voor mij enkel een tool om mijn vrijheid te kopen en te doen wat ik fijn vind. Na elk concert kom ik met een heerlijk gevoel de Bühne af, omdat het publiek met een glimlach naar huis gaat. Daar doe ik het voor."

U bent geridderd, heeft ontelbare prijzen gewonnen. Wat betekenen ze voor u?

"Niets. Hier op het kasteel hangen geen gouden platen, dat is allemaal business. Ik ben wel gelukkig met het ereburgerschap van Maastricht en de plaque op het Vrijthof die vorig jaar werd

onthuld, omdat ik daar mijn honderdste concert had gegeven. Toen hield ik het niet droog."

Omdat u daarmee bewees dat er in deze stad toch iets van u terecht was gekomen?

"Het is nooit mijn drive geweest om me tegenover mijn familie te bewijzen. Mijn vader (overleden in 1992, red.) is één keer naar het Johann Strauss Orkest komen luisteren. Hij wilde niet backstage, maar schreef me erna een brief: 'Er is er maar één die dit zo kan, ga zo door.' Verder kwam hij niet. Hij kon niet naar me toe komen en zeggen: 'Ik ben trots op je.'"

Deed dat pijn?

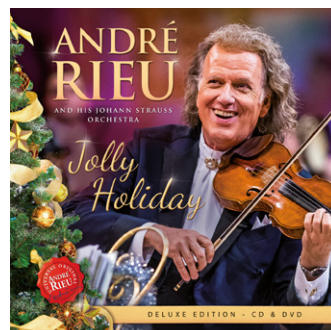
Lange stilte. "Ja... Maar het was gewoon een rare vent. Gelukkig hadden Marjorie en ik elkaar. En nog steeds."

Het succes van André duurt nu al ruim 25 jaar. Het is al 25 jaar keihard werken en je stinkende best doen. "Elke keer moet je jezelf verbeteren en iets nieuws verzinnen, maar dat is heerlijk. Aan stoppen denk ik nog lang niet, ik word 140 en ben pas op de helft. Ik ben wel meer gaan dirigeren en speel minder vioolsolo's. Daar ben ik nu te oud voor. Als perfectionist ga ik niet iets minders doen dan vroeger."

Noodgedwongen kunnen jullie door de coronacrisis al maanden niet optreden. Wat heeft u van deze tijd geleerd?

"Het is voor iedereen vervelend. Maar een belangrijke levensles die ik heb geleerd is: alles komt goed. Altijd. Ook dit. Ik ben het levende bewijs." ●

'Als ik me niet volledig geef, voelen mensen dat'

Jolly Holiday

In november verschijnt *Jolly Holiday* van André Rieu, een cd en dvd met een live-registratie van zijn Kerstconcerten van vorig jaar. "Ik hoop dat dit wat licht in de duisternis gaat brengen", zegt André. "Want dat kunnen we: mensen blij maken."

€ 21,99 | www.jollyholiday.online

Op www.blijtijds.nl/magazine leest u meer over André Rieu.

